

Jo. Camerarij Dalburgij Wormaciēsis Ep̄i: oratoris Ill. prin-
 cipis Philippi Comitispalatini Rbeni Innocē. octavo pont.
 Max. dicta gratulatio. Anno. M. cccc. lxxxv. pdie noñ. Julij.

Veniū? beatissime p̄ iusto veneratōis officio: recēs hoc cel-
 situdinis tuę fastigiū prosecuturi. qđ ut faceremus: gratulare-
 murq;: cū sanctitati tuę: tum felicitati: uel si recti? est ira dicere
 saluti vniuerse reipub. xp̄iane: misit nos sūmo religionis: sūmo
 pietatis ⁊ in. S. tuā ⁊ in sacrosanctā Ro. ecclē sedē p̄dit? affe-
 ctu vir Illustrissim? Philippus comes palatin? Rbeni Bava-
 rię dur: ⁊ sacri Ro. impij p̄nceps elector. Uidet̄ aut̄ p̄fandū
 esse mihi: qđ p̄fari res ipsa me cogit. hoc est optādā esse mihi
 ⁊ ante oīa huic qualicūq; dictioni meę veniā petendā a. S. tua
 ⁊ ab hoc amplissimo ordine Senatus Cardinaliū: qui diuinū
 tuū participāt p̄siliū. Arbitro: aut̄ oīonis grām ⁊ quēuis elo-
 quendi cultū atq; splendorem et hoīe Germano expectari ma-
 gnopere neq; posse: neq; debere. Et mihi quidē aduersus hanc
 sollicitudinē equitas ē animi uel eo p̄statio: q̄ psuasum habeo
 S. tuā de philippi in te officio studioq; nō ex hac: quecūq; ea
 fuerit: oīone mea: sed ex reb? illi? opibusq; facturā estimatio-
 nem. Q̄ nisi district? ipse teneret̄ multiplici magnorū negoti-
 orum cura: nec illū necessaria quedā ratio rerū suarū reuocas-
 set ab instituto tāto: laborioso quidē: sed tñ illi votis oībus ex-
 petiro: nō ille legatis ad. S. tuā mittēdis: aut alieneꝝ vocis vte-
 retur ministerio: sed hoc quibus longū difficileq; suscepisset iter
 ⁊ quantū pietas sua gaudiū: quā voluptatē ex hac publica cun-
 ctorū p̄cepisset letitia: p̄senti tibi p̄sens ipse declarasset. Cre-
 didissetq; sic quoq; tenui se tñ indicio perfunctū: quāta quāq;
 intēta teneret̄ erga. S. tuā sacrāq; sedē deuotiōe. qđ illi xp̄iani
 noīs studiū: qua religionis nrę cura sollicitudineq; duceret̄.
 nec satiffecisse officio se putaret: sed solū pignus hoc obsidēq;
 mētis dedisse: quo p̄spici posset: nihil tātū esse tāq; arduū sus-
 ceptū: modo incremētis id tuis vlibusq; ecclēsię Ro. cōduceret:
 qđ nō ipse prompto esset aīo alacerq; subiturus. Accepit hāc a
 maiorib? suis psuasione: quā protinus a primis cōprensam

annis: et cū successu deinde etatis auctā: altius subinde pectori
 suo altiusq; semp infixit: ut nihil ī reb⁹ humanis sanctius: gra
 uius: venerabilius putaret: q̄ sacrę aplice sedis maiestātē. Nec
 posse quicq; vtilius ecclie: quicq; hoīuz generi salubrius cōtin
 gere: q̄ ut summa dei benignitate daret illi prudētissim⁹ guber
 nator: sanctissim⁹ rector. Equū est pfecto pncipes oēs hāc te
 nere sentētā: ut in Ro. sedis salute cōtineri suā arbitrent salu
 tem. et nedū principes: verū cūctos qui ī xpianā militiā nomen
 dederūt: sic animatos esse oportet: et credere p sua cuiq; portio
 ne erubias agēdas esse p sedis hui⁹ incolumitate. et magnitu
 dinem ei: quibuscūq; possint reb⁹: si cui sunt opes: opibus: cui
 prudētia: p̄silio: cui robur: virib⁹ prouehere. q̄ si cui nihil aliud
 sit: precibus saltem p̄sq; ad deū votis nūcupadis illā iurare.
 Si nāq; maiores nri Romā cōem generis humani esse patriā
 volebāt: nec intelligi potuisse ī exilio fuisse eum: qui vndecūq;
 veniēs Romę fuisset: hacq; rōne velut sacro quodā affectu ani
 mos oīuz beniuolentiā q; vbi terrarū principi obligabāt: qu ī
 ergo necesse ē esse nūc mentē: qd̄ studiū eūctis erga hanc vrbē
 et sanctissimū illi: atq; adeo orbis terrarū antistitē et rectorem
 cū nedū terrena cūctoz ea iam sit patria: sed quicūq; bona fide
 ciues illi fuerint facti: et legib⁹ ei⁹ paratas ī oīa dederint mā
 nus: eos celestis quoq; patrię faciat ciues. Hui⁹ in Ro. ecclēsiā
 deuotiōis: qua oēs xpiani nōis pncipes esse spero et opto: Phi
 lippo possum locupletissim⁹ esse testis: ut facillimū sit tibi Be
 atissime p̄ perspicere: quo necesse fuerit illū cumulari gaudio
 quātē se cōpotem credere felicitatis: cū audiūisset nau. culę Pe
 tri gubernaculis esse manus tuę. S. adnotas: et ab optimo deo
 optimā rerū humanarū ecclēsiā esse optimi tui puidentię cō
 missam. Adduct⁹ est in eā spem: in quā video cūctos ī hoc no
 mo tuo pōtificatu pcessisse: rem xpianā: si qñ alias: tuo certe du
 ctu: tuis auspicijs illustrē felicissimāq; futurā. Quid enim nō
 credem⁹ uel. S. tuā posse impetrare a deo ad hoīuz felicitatē:
 uel virtutē efficere apud hoīes ad dei placationē: quid nō pu
 dentia tua instituire: magnitudo animi pvincere: cōstantia cō

ſumare-vigilantia ꝛo tua: qđ inſtitutū: periculū: cōſumatūq; fuerit: quid nō cōfirmare poterit ac tueri? Niſi lapſum eſt aut quañſum ī xpianę religionis cultu cerimonijſq; qđ nō integri tas: diligētia: pietas tua erigere rursus ꝛ ſtabilire poſſit. ſi qđ vſq; deſiderabit. ſi qua ī parte labāti ſuccurrendū erit fidelis populi tutelę: tua ſollicitudo ſufficiēs in oēs vſus pꝛeſidiū pꝛe ſtabit. tu publicas pꝛuatasq; res: tu ſacras: tu pꝛphanas: tu tem poralia ęternaq; bona nꝛa īmenſo pꝛudentię tuę ſinu cōplete ris: exactiſſimo moderatiōis tuę formabis exemplo: ꝛ clemētiſſima in oēs diſpensabis benignitatis tuę manu; Dirigis tu quidē beatiffime pꝛ vitam boꝛū ꝛ actiōes eoꝝ moreſq; ī ſalu berrimū habitū cōponis: aucte iubēdo: monitis hortādo: ſeuē ritate caſtigādo: ſed ante oīa exemplo virtutū tuarū ducendo eos: ꝛ tātō iam tpe pꝛtentatū a te iter velut digitis indicādo. Quis nō pꝛudentię ꝛ ſilijſq; tuis ſe ſalutēq; ſuā cōmitti tutiſſi me purabit: cui? cū ſūma ſit pꝛudentia tum exploꝛatiſſima ſemꝛ in oī vita fuit nature īmenſa bonitas: ꝛ nūc pꝛopendiſſimꝛ in ſubditos oēs ꝛſpicit amor; Quicqđ inſeris: nemo erit qui re cuiſare cupiet. Certatim in hoc ꝛtendēt ab oībus: ut ꝛꝛmaxime dictis tuis audiēs qſq; ꝛſpici poſſit. Eſt tibi quidē a deo renū oīuz tradita pꝛās: nō tu tñ: qđ multis vſu venit: pꝛātem iuſti cię titulis inanibꝛ eromas: ſed iuſticiā pꝛidē tuis cōceptā pꝛe cordijs: pꝛāte nūc inſtructā expeditāq; tenes. a deoꝛ nūq; qđ poſſis: ſemꝛ qđ velis: oſtēdis. Uis aut voluiſtiq; ſemꝛ omnibꝛ ꝛꝛ plurimū prodeſſe. Aſſecurꝛ es itaq;: uel nos potius ꝛ te ſumꝛ aſſecuti: ut quātū ante ꝛdeſſe volueris: tātū nūc poſſis: tantū etiā ꝛ ꝛoſis; Uideo me Bea. pꝛ in ampliffimū capū tuarū lau dum eſſe placū: ꝛꝛꝛꝛ in initio mihi cēſuerim abſtinēdū ab eis: ut que nō me ā modo: ſꝛ pꝛeſtātiffimi cuiuſuis faciūdiā ꝛ ingeniu ꝛincāt: ſatiusq; duxeriz modēſta eas taciturnitate venerari: ꝛꝛ oꝛone q̄ lōge cēt iſerior futura ꝛꝛſtringere! Egypti ſacerdotes accipimꝛ oliꝛz in tē ſacꝛ ſolitos ſonū tñ vocaliū ſꝛaz decātare: id illꝛ ꝛij gratiffimiꝛq; deo ꝛcētꝛ loco fuiſſe: credebāt puto nullū ſe poſſe dignū dō carmē iuenir- ſuſo itaq; muro illo ꝛ tñ mēte (ur

ita dicam) Sono: cū pro rerū dignitate nihil possent: hoc ipsum
ut arbitror significabāt: nihil se posse: sed plurimū velle. Ser-
manos item nros proditū est: priscos illos prius q̄ sacre xp̄iane
fidei mysterijs essent initiati: quicqd id erat: qd̄ dei colerent
loco: nullis sustinuisse simulacris effingere: qd̄ crederēt falsa
deo nō cōuenire: vera se reperire nō posse: adeo visum ē vtriusq̄
bis rectius esse pudenter quēq̄ secū reputare: qd̄ possit: q̄ in-
pudenter conari: qd̄ nequeat. Sic mihi cōmemorādis laudib⁹
tuis: plenū insolentię videt̄: si q̄s uel conet̄ eas extollere: que
p se sunt amplissimę: uel recensere: que sunt innumere: uel quorū
uis mō demonstrare: quarū lumen ⁊ splendor oīūz oculos iam
mentesq̄ pstringit. Illa beatissime p̄ illa quidē malle: si cō-
mode possem cōmemorare: que protin⁹ cū nouo p̄rificatu tuo
felicitati publicę prouenere: pax gentiū: fecūditas terrarū: salu-
bitas vite. fremebant armis oīa. at ⁊ ipsa orbis terrarū Italia
bellis grauissime quatiebāt. Gallię uelut onine letiore tuū ex-
cepturę pontificatū tum p̄mū respirabāt. Hispanię: Britannias:
Sarmatę: aut externis aut domesticis cōcite motib⁹ erāt. Jam
hō perpetuus belloꝝ comes caritas ānonę: iam sicubi quies ab
armis erat: crudelior armis pestilētia sequebat. quin etiā ex ali-
orum cōparatione tolerabili⁹ miseri sibi videbant: qui vna tm̄
aut altera cladum istarū: ⁊ nō oībus simul vizerent. Hęc cun-
cta tam grauis: tam acerba: p̄rificat⁹ tu⁹ protinus uelut salu-
bre quoddā affulgens reb⁹ humanis sp̄dus repressit: dispulit:
abegit. Eligatus est magnis belloꝝ motib⁹ vir sacre memorię
Xistus p̄rifex. S. tuę p̄cessor: que ille sūmo consilio suscep̄a:
prudētissime administravit: p̄stātissime ptulit. magni hoc uel
sūmi poti⁹ hoīs est: tot vndiq̄ circūfremētib⁹ tempestatibus
armoz: nō inoueri aīo: nō p̄cuti: sed rectū in oīa p̄stantēq̄ diri-
gere vultū. sūmi hoc: ut dico: sed hoīs. Et hec cū noua tua di-
gnitate rerū oīūz prolata trāquillitas: nō hoīs solū habet lau-
dem: sed de hoīs laude virtutibusq̄ plenū diuini fauoris p̄ se
fert iudiciū. Cōiunxit quippe deus ī tua ad pontificatū voca-
tione: suū cum hoīūz sentētia iudiciū. nec id dubijs vtiq̄ colli-

gendum cōlecturis. Hoīes enī p̄ficiendo te reb⁹ humanis re-
ctissime se facere ut volebāt: sic ⁊ sperabāt. Deus ho q̄ recte fe-
cerint: signis maximis eis dēq̄ letissimis indicauit. Tā felices
enim successus: tantā prosperitatē: copiā salubritatē: nouē tuę
circūfudit dignitati: ut cū ad eā cuncti te prouebi plurimū vel-
lent: īmensio plus tñ gauderent esse prouectū. Qd itaq̄ vulgo
de principib⁹ dici audim⁹: aut legim⁹: dei hominūq̄ p̄sensu ad
principatū vocatos eos esse: id vnus tui vocationē proprie si-
gnatissimeq̄ definit. Quis potuit enī maior esse p̄sensus: Uo-
lebant hoīes pontificē te fieri: ⁊ fecere qd volebāt. idq̄ ipsuz ut
vellent: ut facerent: de⁹ instinxit. ⁊ qd instinxerat: sūma rerum
oīuz felicitate cumulauit. ⁊ incōmodis cladibusq̄ terrarū oīb⁹
serenissimū hūc tuū ⁊ plenū naturę benignitatis opposuit vul-
tum. Cum ho vultū tuū dico: latine tñ loquor: ⁊ nō ut aurū
tuarū ineam grām. nec enim ī cuiusq̄ suspicione relictū velim
hoc me nō ex integra animi sentētia dicere. Vidim⁹ enim pri-
mis his dieb⁹ corporis tui vires pōdere curarū iniquius affe-
ctas ⁊ ut publico te conspectui subduceres: necessaria valetu-
dinis tuę ratio coegit. Quid ergo? Aōne statim vultus tu⁹ ab
oībus ē desiderat⁹? Aōne senserūt p̄tinuo mala publica deesse
sibi domitorē suū? Aōne rursus pestilentia: rursus arma prozū
punt? Quin tu beatissime p̄ diligenter oīq̄ cura valetudinē
tuā p̄firmas. Redde te fruendū reb⁹ humanis: ⁊ vidēdū tñ te
p̄be. simulq̄ cūcta p̄spectui tuo icōmoda cessisse videbis. Po-
tuit aditus p̄rificat⁹ tui mala hęc vetusta: ⁊ actis altissime ra-
dicibus iam firma dissipare: poterit certe hęc eadē tenera ad-
huc: ⁊ velut ī herba reprimere dignitas tua iā stabilita. Dinc
ergo venit: venietq̄ maior indies publica per oē xp̄ianū nomē
letitia. Dinc oīuz ī te affectus: nō qui ī rectorē aut dñm: que
noīa p̄ se inuidię plerūq̄ obiacēt: sed qui ī autozē salutis: dator
rem felicitatis: parentē bonoz oīuz: aut si qd his aliud arctioz
ris pietatis recogitari vinculū poterit: aut nomen. Dinc quoq̄
spes oīuz iam subit mētes: in qua magis ipse quotidie p̄firmoz
futurū: ut si qñ: nūc certe: impio ductuq̄ felicitatis tuę perpetua

us ille et pnciosissim⁹ xpiani nois hostis Turc⁹ retūdat; Cū
sit enī malis nr̄is batten⁹ abusus: r̄ dissensiones armaq; xpia
noꝝ suā crediderit occasiōē: q̄s dubitet: quin quoz̄ creuit ad
uersis: eoz̄ rursus sit felicitate p̄ceps itur⁹. Vidim⁹ quidē q̄z
grauiter multos iam annos deus unissi⁹ in xpianos p̄ncipes
bellis: mutuis eos certaminib⁹ actruerit r̄ p̄figarit. Nec licet
dissimulare nobis: quoz̄sum p̄tinuerit tātū in nos effundi ma
loꝝ: modo videre velim⁹: qd̄ sit ea secutū; Infestissim⁹ ille la
tro: qui p̄dē boni p̄sulebat: ut intra angustissimū Asiē angulū
liceret tuto sibi latere. quiq; sepe sine xpianaz̄ viriū p̄sidio se
nō satis munitū intra regni sui fines putabat: is tandē tot res
gnis: puinciis: reb⁹ publicis expugnatis: r̄ ī ditionē execrādā
redactis: eo magnitudinis p̄cessit: ut quoz̄ ante p̄horrescebat
mentione: illis nūc sit vltro timorū. Parū dico: imo qb⁹ antea
ne nomen qd̄ illi⁹ satis fuerat notū: apud eos nūc oīa ferro il
lius vastent: flām̄is colluceāt: sanguine redūdent. Et q̄ iam
tandē placationis animi signa nobis dat de⁹: redd̄ta cū p̄tisti
catu tuo quies ē temporū: estus armoz̄ resedit Scire cupimus:
an temere hec letiora p̄tingāt. Respiciam⁹ q̄re p̄tigerint trāstis
ora. Qd̄ ergo reliquū est: nō exp̄giscet oē nomē xpianū: nō ar
ma cūcti rapiēt: nō obuiā ibūt crudelissimo hosti: imanissimo
tyrāno: dū tu Bea. p̄r innocētia: sc̄itate: religioe: pietate p̄ces
p̄culiare quoddā p̄sidū terris. Orabis tu qd̄ē: r̄ sacris p̄cis
bus militū tuoz̄ mouebis ac animabis arma. Nulli⁹ tuo dictu
ī hostes irritū decidet telū: nulli⁹ frustra gladi⁹ vibrabit. nul
lum sine vulnere iaculū mittet. Oīuz̄ vulnera torēs sanguis:
oīuz̄ sanguinē p̄fidoz̄ aīa sequet̄. dūq; tu castas ut Moyses ad
deū leuabis man⁹: nulli⁹ erit met⁹: ne aut impi⁹ hostis impetū
nr̄oz̄ p̄ferat: aut pius nr̄ exercit⁹ illius cede lassēt. Oportebat
qd̄ē tales belloꝝ erit: de cuiusuis p̄tificis pietate sperare. Cū
ho tuę dignitatis inītijs tāta bñ gerēday rep̄ affulserint oīa:
cessare vltra: r̄ occasiones p̄dere nō iam cūctantiū: sed segniū:
ignauoz̄ r̄ indormiētū felicitati suę p̄t̄ videri; Possū qd̄ē
Bea. p̄r hoc tuę. S. de p̄hilippi p̄ncipis nr̄i p̄mittere deuotiōe.

nihil esse quod ille cupiat equare: quod quicquid est operum armoniarumque sibi in hac
 terra pietatis conferre militiam. non ille laboribus aut periculis: non sanguini
 aut vitæ suæ paraturus erit: modo profundere hæc in aliquos christiani
 populi sibi preingaturus versus. Nec homo hac in re solus: sed ubicunque posset
 aliquid Romano ecclesie tuarumque. S. vel dignitati adstruere: vel fortunis:
 id illi tam gratum esse futurum: ut inueni muneris duxerit loco: suum
 hac in parte officium studiumque deposci; Hoc ille cum iustum religio/
 sumque putet: tamen velut hereditate a maioribus susceptum: pro modo
 necessarium esse sibi persuadet. Nullum est adeo generum virtutum: aut vi/
 lius illustrioris rei: sed ne cultus quidem et obsequium in sacra Romano se/
 dem: cui non ipse domi suæ plurima sit clarissimarumque reperturus
 exempla. Qua in re si ad institutum orationis huius id pertinere putaretur:
 et nisi preterea vereretur: ne hac tua abuteretur audienti benignita/
 te: maxima mihi nasceretur copia dicendi; Possem ab Hieronimo
 illo scripturarum monumentis insigni initium facere. quod cum Bavariæ preisset
 fidei et virtutis ergo a Senatu rex est et amicus populi Romano appellatus
 Vir fortissimus et ab omnibus inuictus: preterquam ab uno: scilicet eo a quo non
 tam turpe fuit vinci: quam gloriosum cum illo decertare. et eo quidem: cuius
 viribus et armis orbis terrarum: et vix hæc orbis victrix atque domi/
 trix cessit. Diceretur karolum qui gloria regis gestarum magnam cogno/
 minat. Germanis imperium in partem habuit: est autor. Commemorarem
 Henricum: qui cum coniuge sua Romano pontificum decreto inter sanctos est re/
 latus. Recenserem alios itidem Henricos: Ludovicum etiam et Ro/
 pertum philippi proavum omnes Romanos aut reges: aut impato/
 res eosdemque ingentibus in universam rempublicam christianam et in sacram
 hanc sedem beneficiis illustres. Fuit Ropertus item avus principis
 nostri: cuiusque veneratio fuerit in Romano antistite: vel uno illi facta
 licet estimare. Erat ei collocata in matrimonium filia ducis Sub/
 audic: ei quæ felicem nominatum plerique Romano pontificis specie am/
 biebant. Erant id temporis plena erroris omnia: alijs alio quocunque spes
 aut fauor rapuisset inclinatis. Ropertus tamen posthabitis cha/
 rissimæ sibi coniugis affectibus: et omni affinitatis iure neglecto: pri/
 vatis necessitudinibus suis publicam Romanam ecclesiam pretulit di/
 gnitate; pater autem philippi Ludovicus ea religionis et virtutis

oīuz lecerat fundamēta: ut nisi p̄matura foret morte defunct⁹
 nulli⁹ p̄e eo in Ro. sedē merita laudarent. Dui⁹ frater Freder
 ricus P̄hilippi p̄ etatē tutor difficile diiudicatu est: prudētior:
 fortior: an felicior fuerit: qui crebro admodū collatis cū hoste si
 gnis: cū p̄sens ipse dimicauerit: victoriā que natura incertis
 sima est: ut vbiq; industrię suę certa eēt virtute p̄fecit. Quin
 decim Germanię p̄ncipes bellū illi vno eodēq; tpe cupidissime
 indixerūt. Id cum acerrime generēt inferrētq;: tres ex eis vna
 acie victos cepit: eoq; res p̄ducta ē: ut p̄ditiones pacis a nullo
 acciperet: oībus daret. P̄im⁹ is reterē rei militaris disciplinā
 quantū tempoz ratio passa est renouauit. P̄imus Germaniā
 post Augustū Cesarē purgare latrocinij ē adorsus. Fuit tem
 pus: quo simultate ⁊ factione hostiū coact⁹ est de se p̄bere ali
 enicis animi ī sacra hāc sedē opinionē: paruit tēpori: ⁊ vīgēti
 se necessitati cessit. Postea Ro q̄ dat⁹ est liberior de oībus cog
 noscendi locus: tum quidē est illi⁹ accepta excusatio: p̄stititq;
 deinde: qd̄ semp ante p̄stiterat: ut ecclesiā Ro. nullo ī loco si
 dei obsequijq; sui p̄niteret. Doz restigia clarissimoz viroz
 cū P̄hilippus sectāda sibi virtutib⁹ oībus ⁊ recte factis institu
 erit: adsum⁹ beatissime p̄ illius noīe: ⁊ oē obsequiū: studiū: pi
 etatemq; illi⁹: ⁊ quicquid id est quo obediētia sacre Ro. sedi a
 xp̄iano p̄ncipe debita p̄stari vberissime amplissimeq; p̄t: id il
 lius iussu tue p̄ferim⁹ dicamusq; sanctitati. putes si qd̄ est opū
 illi⁹: si que sunt fortune: si que vires: nec ea modo que sua sunt:
 sed quibuscūq; gratia: meritis: necessitudine deuinctis: p̄ suis
 vit: ea oīa ante tue. S. esse deposita pedes. ⁊ hāc deuotionem
 suā: ut clemēs atq; benign⁹ accipias p̄cat. Orat quoq; ut se: li
 beros: familiā: domūq;: ⁊ quicqd̄ est ditiōis sue: S. tua ea relit
 indulgētia humanitateq; cōplecti: quā semp ipse maioreq; sui
 ab hac sacra sede petiuerūt: sempq; sūt affecuti. Ipse dabit ope
 ram: proq; virili eniteē: ut qm̄ munificētia meritisq; in. S. tuā
 p̄ferēdis quātū cupit p̄stare nō p̄t: qd̄ p̄t: cultu certe ⁊ obse
 quio oīa p̄stet. Cūq; deuotiōe erga. S. tuā alteri qd̄ cesserie
 nemini: tum ipse quotidie secū oī obseruātię genere deceret.

Ine. 1260